

Arrest

nr. 109 239 van 6 september 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN EENOO
Aartrijkestraat 3
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 2 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat D. VAN EENOO en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U bent geboren te Sierra Leone op 12 december 1990. Uw vader stierf toen u nog baby was (u was toen ongeveer één jaar en u was het enig kind van uw vader en moeder). Na zijn overlijden zijn u en uw moeder terug naar Guinee getrokken en zijn jullie gaan wonen in Pita. Uw moeder is hertrouwd toen u ongeveer vier jaar was. U bent bij uw moeder in Pita blijven wonen tot wanneer u vijftien jaar was. U bent op 6 november 2005 getrouwd met (B.M.A.) en u bent naar Conakry verhuisd in de gemeente Ratoma in de wijk Hamdallaye Hafiya. U heeft, samen met uw man, twee dochters gekregen. Uw man is echter vermist na de manifestatie van

28 september 2009. U man werd tevergeefs gezocht door u en zijn familie tot wanneer uw jongste dochter één maand en één week was (nvdr. uw jongste dochter is geboren op 21 oktober 2009). Vervolgens heeft u gedurende vier maand en tien dagen gerouwd om uw man. Uw schoonfamilie heeft u dan laten trouwen met de oudere broer van uw man. Het huwelijk werkte echter niet waardoor u zich heeft kunnen afscheiden van uw schoonfamilie, met de hulp van uw moeder. U heeft ook uw kinderen kunnen meenemen. Sindsdien heeft u geen contact meer met uw schoonfamilie. U bent in Conakry blijven wonen, in hetzelfde huurhuis als waar u met uw man woonde. Uw moeder financierde alles (huur, eten,...) en ze zorgde er ook voor dat er iemand bij u inwoonde, (B.) Maimouna. Ze zorgde voor de kinderen en deed het huishouden en kon in ruil de opleiding tot kledingmaakster volgen. U begon op 9 mei 2011 te werken als poetsvrouw in het gemeentehuis van Ratoma. Via uw vriendin, Hadja die zelf een andere poetsvrouw kende, heeft u daar werk gevonden. Op donderdag 28 juni 2012, rond 6 uur 's morgens, zag u in het bureau van de burgemeester de maraboe. U was die dag vroeger begonnen met werken omdat uw dochtertje ziek was en omdat u, na het werk, met haar naar het ziekenhuis wilde gaan. De maraboe was geschrokken toen u de deur opendeed en verwachtte u duidelijk niet. Hij liet daarop het hoofd van een albino vallen dat hij als offer in een plastic zakje had. Nadat u hiervan getuige was, liep u weg. De burgemeester riep echter de bewakers en ze vertelde hen dat u had gestolen. De bewakers kregen u te pakken en u werd door de burgemeester opgesloten in een magazijntje. De burgemeester vertelde u dat het een offer was voor de volgende verkiezingen en dat u dit aan niemand mag vertellen. U bleef daar heel de nacht opgesloten en u werd door twee bewakers verkracht. Nadat ze u hadden verkracht, kreeg u de kans om te ontsnappen. U bent daarop naar huis gegaan. U heeft vervolgens aan uw moeder verteld wat u heeft gezien. Ze adviseerde u om dit aan niemand te vertellen. Uw vriendin Hadja kwam op vrijdagochtend bij u op bezoek. Ze merkte dat er iets was en drong erop aan dat u haar zou vertellen wat er scheelde aangezien jullie goede vriendinnen zijn. U vertelde haar alles wat gebeurd was en zei haar dat ze het niet mag voortvertellen. Hadja heeft echter alles aan haar man verteld, die werkt bij de gendarmerie van Kénien. Hij kent de burgemeester van Ratoma en hij heeft haar verteld wat u heeft gezien. Uw vriendin contacteerde u om te vertellen wat haar man had gedaan en om te zeggen dat de burgemeester razend was en dat ze u ging zoeken. U nam vervolgens de beslissing om naar uw moeder, die in Pita woont, te vluchten. U bent samen met uw twee dochters en Maimouna naar Pita gevlucht. U vertelde uw huisbaas dat u naar Pita ging, zonder hem de reden te vertellen waarom. U werd, reeds de eerste nacht dat u gevlucht was, in Conakry gezocht door de gendarmerie. Uw huisbaas vertelde de gendarmerie dat u niet aanwezig was. Op 4 juli 2012 contacteerde uw huisbaas u om u te vertellen dat de gendarmerie u zoekt en dat hij hen heeft verteld waar u bent aangezien hij werd bedreigd. Toen u dit aan uw moeder vertelde heeft ze contact opgenomen met tanti Halimatou. U bent naar tanti Halimatou kunnen gaan, die woont in een dorpje Bangna bij Labé. U bent daar ondergedoken tot 15 augustus 2012, tot wanneer uw reis was geregeld. U bent toen met de smokkelaar Fabrice naar Conakry gegaan alwaar u het vliegtuig richting België heeft genomen. U arriveerde de dag erna en vroeg diezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u wordt gezocht door de overheid, meer bepaald door de burgemeester van Ratoma, Diallo Ramatoulaye, omdat u zag dat een maraboe bij haar een offer, een afgehakt albino hoofd, toonde. De burgemeester vertelde echter aan de gendarmerie dat u gestolen heeft.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt om enkele ijkpunten in uw asielaanvraag geloofwaardig en coherent voor te stellen.

Ten eerste verklaart u dat de **burgemeester u heeft uitgelegd waarom de maraboe een offer heeft gedaan**. U verklaart immers dat ze zei '(...) wat je net hebt gezien, is heel belangrijk voor ons. Het is voor mijn werk. Ik wil hier blijven. Het is een offer. We moeten offers doen voor de verkiezingen; de maraboe zei dat we het hoofd van iemand moeten hebben. Je mag het aan niemand vertellen. Als je het aan iemand vertelt, zal de volgende keer je hoofd worden afgehakt. Ze zei dat het een offer is. Als je offers doet, zullen we de verkiezingen winnen'. (zie gehoor CGVS, p 17) Het is niet aannemelijk dat de burgemeester, die niet wil dat u, wat u heeft gezien, aan iemand zou doorvertellen, u daarbij ook nog eens gaat uitleggen waarom er een offer werd gedaan en hoe de zaak precies in elkaar zat. Indien de burgemeester werkelijk niet wilde dat u van iets op de hoogte zou zijn en dat u het niet

zou doorvertellen, is het niet plausibel dat ze u dergelijke lange uitleg geeft. Door deze informatie bent u immers nog meer op de hoogte van wat er in haar bureau zou zijn gebeurd en geeft de burgemeester haar betrokkenheid bij het offer toe. **Door hetgeen u gezien hebt zodanig toe te lichten zou de burgemeester zichzelf in een zeer nauw parket brengen. Uw verklaringen over deze gebeurtenis en de reactie van de burgemeester daarop, zijn dus allerm minst aannemelijk te noemen.**

Vervolgens is het niet te geloven dat u, nadat de burgemeester u waarschuwt dat u niets van wat u heeft meegemaakt mag doorvertellen en om haar dreigement kracht bij te zetten dat ze u tevens opsluit (zie gehoor CGVS, p 18) en nadat uw moeder u uitdrukkelijk heeft afgeraden om dit verhaal aan iemand te vertellen (zie gehoor CGVS, p 24) u dit alles toch **aan uw vriendin Hadja verklaapt**. Zelfs indien uw vriendin zou hebben aangedrongen om haar te vertellen wat er is gebeurd, is het niet aannemelijk dat u, ondanks de waarschuwingen en uw opsluiting in het gemeentehuis, waardoor u toch moet beseft hebben dat de burgemeester het zeer serieus meent, u aan uw vriendin dergelijk verhaal vertelt. Het is niet aannemelijk dat u dergelijk onvoorzichtig gedrag voor de dag legt. Daarbij moet opgemerkt worden dat u uw relaas vertelt aan iemand waarvan de man van dezelfde politieke partij zou zijn zoals de burgemeester. (zie gehoor CGVS, p 18) **Het is niet aannemelijk dat u dergelijke ondoordachte daden stelde, na wat u reeds zou hebben meegemaakt.**

Daarbij legt u ook **tegenstrijdige verklaringen** af over het verloop van hoe de communicatie verder ging tussen uw vriendin Hadja en haar man. Enerzijds verklaart u immers dat Hadja haar man **onmiddellijk zou hebben opgebeld** nadat ze uw huis zou hebben verlaten en dat hij **direct** de burgemeester heeft gecontacteerd, logischerwijze dus nog steeds in haar afwezigheid. (zie gehoor CGVS, p 18) Anderzijds verklaart u echter dat **Hadja bij haar man was toen hij belde** naar de burgemeester. Het is daarop dat ze immers zou gezien hebben dat haar man aan het praten was met de burgemeester en dat de burgemeester zeer kwaad was. (zie gehoor CGVS, p 27) Bovendien verklaarde u tijdens uw gehoor bij het CGVS dat u Hadja alles zou hebben verteld, de dag na de feiten. (zie gehoor CGVS, p 25) Tijdens uw gehoor bij de DVZ vertelde u echter dat u het na enkele dagen had verteld aan uw beste vriendin. (zie vragenlijst CGVS, ingevuld bij de DVZ op 22 augustus 2012, p 3) **Uw tegenstrijdige verklaringen maken dat u uw verhaal niet coherent en doorleeft kan vertellen waardoor het zijn geloofwaardigheid verliest.**

Bovendien heeft u zich duidelijk nog niet afgevraagd **wat de informatie, die Hadja en haar man nu ook zouden weten, voor hun eigen veiligheid kan betekenen**. Zelfs wanneer de protection officer u meermaals vraagt of het feit dat Hadja en haar man nu ook weten wat u heeft gezien geen gevaar voor hun kan betekenen, slaagt u er niet om een sluitend antwoord te geven. U kan alleen aanbrengen dat u de enige bent die alles heeft gezien. (zie gehoor CGVS, p 26) Indien de burgemeester werkelijk niet wil dat iemand op de hoogte is van het gedane offer, is het niet geloofwaardig dat ze geen stappen zou ondernemen om ook Hadja en haar man het zwijgen op te leggen, zelfs indien de man van Hadja van dezelfde partij zou zijn. **Het feit dat u niet heeft nagedacht over de verdere consequenties voor uw beste vriendin, duidt eens te meer op weinig doorleefdheid in uw relaas.**

Het is ook zeer merkwaardig dat u **uw huisbaas** op de hoogte brengt dat u weggaat naar uw moeder in Pita. Wanneer hij u bovendien vraagt of er iets is, antwoordde u dat er niets aan de hand was. U verklaart dat de gendarmes u constant kwamen zoeken bij u thuis in Conakry en dat de huisbaas daarop vertelde dat u er niet was. (zie gehoor CGVS, p 18-19) Het is echter onbegrijpelijk waarom uw huisbaas pas op 4 juli 2012 aan de agenten zou verteld hebben dat u in Pita bij uw moeder was. **Uw huisbaas was immers niet op de hoogte van uw problemen en er was dan ook geen enkele reden waarom hij, pas wanneer hij zelf bedreigd werd, zou verteld hebben waar u was.**

Tenslotte maakt u de **arrestatie van uw zus**, de dag van uw vertrek uit Guinee, ook niet aannemelijk. U verklaart immers enerzijds dat uw zus werd opgepakt omdat de autoriteiten op zoek waren naar u en dat ze uw zus in de plaats hebben genomen. Nadat ze hadden gemerkt dat u niet kwam opdagen, hebben ze haar vrijgelaten. (zie gehoor CGVS, p 10) Anderzijds verklaart u dat uw zus werd mishandeld omdat ze dachten dat u het was en dat ze haar hebben vrijgelaten nadat ze hadden ontdekt dat u het niet was. (zie gehoor CGVS, p 10) **Het feit dat u niet beter op de hoogte bent van de nasleep van uw asielrelaas in Guinee en er zelfs totaal tegenstrijdige verklaringen over aflegt, tast eveneens de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel aan.** Daarenboven haalt u tegenstrijdige verklaringen aan waarom u niet beter op de hoogte zou zijn van uw situatie. Enerzijds zegt u immers dat uw moeder slechte ontvangst heeft (zie gehoor CGVS, p 9) en anderzijds zegt u dat u slechte ontvangst heeft in Manderfeld. (zie gehoor CGVS, p 13)

U verklaarde bovendien dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent terwijl uw 'passeur' alle documenten had en dat u geen paspoort heeft gekregen. U stelde vervolgens de documenten niet in handen te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p 16) Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. (zie SRB – 'Général – Procédure de controle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens)', Cedoca, 2012, p 3) **Hieruit kan getwijfeld worden over de manier waarop u naar België bent gereisd.**

Bovenstaande feiten maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u in uw land van herkomst zou hebben meegemaakt. Bovendien maakt u niet aannemelijk dat u uw vermeende problemen niet in uw land van herkomst zou kunnen oplossen omdat uw problemen de burgemeester even goed raken. U verklaart zelf dat de burgemeester u niet naar de gevangenis kan brengen omdat u daar alles zou moeten vertellen. U trekt zelf de conclusie dat ze dan zal worden opgepakt en dat de burgemeester dan problemen krijgt. (zie gehoor CGVS, p 22) **U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat vluchten naar het buitenland voor u de enige optie was.** U heeft immers geen stappen ondernomen in uw land van herkomst om de zaak aldaar te regelen terwijl u wel van mening was dat de burgemeester, door u toedoen, zelf in de problemen zou geraken. Het feit dat u naliet dergelijke stappen te overwegen en te zetten, hoewel u wist dat ze resultaat zouden hebben, tast weerom de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, afkomst, asielrelaas of reisweg zou kunnen staven.

Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u in uw land van herkomst zou hebben meegemaakt en dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reël risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB, "Guinee: Situatie op het vlak van de veiligheid", Cedoca, dd. 10 september 2012, toegevoegd aan het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van de vluchtelingen van 31 januari 1967 en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verweerder meent dat de door verzoekster ingeroepen gebeurtenis en de reactie van de burgemeester daarop niet aannemelijk zijn, meent verzoekster dat er een miscommunicatie is. De burgemeester heeft haar enkel gezegd dat zij het aan niemand verder mocht vertellen. Toen verzoekster de foto van de president van Guinee zag met daarop het hoofd van een albino heeft zij zelf de gevolgtrekking gemaakt dat het voor de verkiezingen was.

Waar verweerder meent dat het niet aannemelijk is dat, ondanks het feit dat de burgemeester dreigingen aan verzoekster heeft geuit en dat haar moeder het ook afraadde, verzoekster toch de feiten aan haar vriendin Hadja heeft verkapt, stelt verzoekster dat haar vriendin zag dat zij in een onrustwekkende toestand was en absoluut wilde weten wat er met haar aan de hand was. Verweerder verliest uit het oog dat Hadja verzoekster aan werk heeft geholpen. Bovendien wist verzoekster niet dat Hadja's man connecties had met de burgemeester.

Waar verweerder vervolgens meent dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde, voert verzoekster aan dat zij het 's morgens aan Hadja verteld heeft, die het op haar beurt aan haar man heeft verteld. Die laatste heeft dan onmiddellijk de burgemeester hierover aangesproken. Pas 's avonds werd verzoekster door Hadja opgebeld met de mededeling dat zij het alsnog aan haar man heeft opgebiecht. Verzoekster heeft alles aan Hadja de dag na de feiten 's morgens uitgelegd. Verzoekster meent geen enkel tijdsbesef te hebben: *"immers stelt zij, na het lezen van de bestreden beslissing, de vraag hoeveel dagen er in 24u zijn ??!"*

Waar verweerder het verder merkwaardig vindt dat verzoekster niet meer heeft nagedacht over de mogelijke implicaties voor haar beste vriendin en haar man door over de gebeurtenis te vertellen, stelt verzoekster dat beste vriendinnen alles aan elkaar vertellen. Bovendien wilde Hadja absoluut weten wat er precies met haar aan de hand was.

Waar verweerder het onbegrijpelijk vindt dat verzoeksters huisbaas pas op 4 juli 2012 aan de agenten zou verteld hebben dat verzoekster in Pita bij haar moeder was, stelt verzoekster dat zij een goede relatie met haar huisbaas had. Pas nadat de agenten de huisbaas kwamen lastigvallen en voortdurend terugkwamen, zei hij waar verzoekster zat en niet eerder.

Waar verweerder verder meent dat het niet aannemelijk is dat verzoeksters zus werd gearresteerd, voert verzoekster aan dat uit het gehoorverslag duidelijk blijkt dat het ene antwoord een gevolgtrekking is van de andere vraagstelling. De Guineese autoriteiten dachten dat het verzoekster zelf was bij de arrestatie van haar zus. Daar werd zij mishandeld. Nadat zij hun vergissing inzagen, hebben zij haar weer vrijgelaten.

Waar verweerder voorts stelt dat het niet aannemelijk is dat het voor verzoekster de enige optie is om naar het buitenland te moeten vluchten, voert verzoekster aan dat het duidelijk is dat er geen bescherming meer is in haar land van herkomst als zij problemen heeft met de burgemeester. Verzoekster meent *"dat het allemaal 1 pot nat is"*. De Guineese autoriteiten waren bovendien op zoek naar haar.

Verzoekster meent tevens dat verweerder helemaal niet motiveert waarom haar de subsidiaire bescherming wordt geweigerd. Verzoekster meent dat zij bij een terugkeer naar Guinee het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoekster een miscommunicatie aanvoert omtrent de reactie van de burgemeester op hetgeen verzoekster zou gezien hebben, dient opgemerkt dat uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de weergave zoals deze in de bestreden beslissing voorkomt, correct is. Verzoekster verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS immers: *"Ik werd opgepakt en naar haar gebracht. Ze zei, wat je net hebt gezien, is heel belangrijk voor ons. Het is voor mijn werk. Ik wil hier blijven. Het is de sacrifice. We moeten sacrifice doen voor de verkiezingen; de maraboe zei dat we het hoofd van iemand moeten hebben. Je mag het aan niemand vertellen Als je het aan iemand verteld, zal de volgende keer je hoofd worden afgehakt. Ze zei dat is de sacrifice. Als je sacrifice doet, zullen we de verkiezingen winnen."* (gehoorverslag CGVS, p. 17). Verzoekster maakte gedurende of na het gehoor op het CGVS geen enkele opmerking over eventuele vertaal- of communicatieproblemen. Aldus stelt de bestreden beslissing terecht dat de handelwijze van de burgemeester niet aannemelijk is, daar zij op die manier haar betrokkenheid toegeeft en zichzelf in een nauw parket zou kunnen brengen. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt verder nergens dat verzoekster zelf de gevolgtrekking maakte dat "het voor de verkiezingen was" nadat zij de foto van de Guineese president zag met daarop het hoofd van een albino.

Verder verklaarde verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS dat zij Hadja de dag na de feiten alles zou verteld hebben (gehoorverslag CGVS, p. 25), terwijl zij bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zij Hadja pas na enkele dagen op de hoogte bracht (administratief dossier, stuk 9, p. 3). Verzoekster bevestigt in haar verzoekschrift dat zij alles de dag na de feiten 's morgens aan Hadja heeft uitgelegd. Het louter bevestigen van één versie van een in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid, kan niet deze tegenstrijdigheid ongedaan maken. Waar verzoekster stelt dat zij geen enkel tijdsbesef heeft, dient opgemerkt dat uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoekster geen problemen heeft om gebeurtenissen te plaatsen in de tijd. Bovendien brengt verzoekster geen medisch verslag bij waaruit zou blijken dat verzoekster hieromtrent problemen heeft.

Vervolgens weet verzoekster niet of Hadja en haar man gevaar lopen omdat zij hen haar verhaal zou hebben opgebiecht (gehoorverslag CGVS, p. 26). Er kan nochtans verwacht worden dat de burgemeester ook stappen tegen hen zou ondernemen indien zij werkelijk wil dat niemand van het gedane offer op de hoogte is. Dat verzoekster alles opbiechtte aan Hadja, is opnieuw een onvoorzichtige handelwijze, gelet op de dreigementen van de burgemeester en het advies van haar moeder. Dat beste vriendinnen alles aan elkaar vertellen en dat Hadja absoluut wilde weten wat er met verzoekster aan de hand was, kan dit onvoorzichtige gedrag niet verklaren. Dit klemmt des te meer daar verzoekster haar verhaal opbiechtte aan de vrouw van iemand die tot dezelfde politieke partij als de burgemeester behoort. Verzoekster was hier blijkens het gehoorverslag wel degelijk van op de hoogte, aangezien zij het zelf vermeldde tijdens de uiteenzetting van haar vluchtrelaas (gehoorverslag CGVS, p. 18). Ten overvloede kan worden opgemerkt dat tevens verwacht kan worden dat beste vriendinnen elkaar beschermen en dat verzoekster aldus beter zou nadenken over de verdere consequenties voor haar vriendin en zij zich zou interesseren over haar actuele lot.

Het is eveneens niet aannemelijk dat verzoeksters huisbaas pas op 4 juli 2012 de agenten die verzoekster constant kwamen zoeken, inlichtte over verzoeksters verblijf in Pita. Verzoekster verklaarde immers haar huisbaas niet te hebben ingelicht over de reden van haar vertrek (gehoorverslag CGVS, p. 18). De huisbaas had aldus geen reden om de agenten te weigeren in te lichten over verzoeksters verblijfplaats. Dat hij dit pas deed op het moment dat de agenten hem bedreigden en verzoeksters

woning hadden vernield, is niet geloofwaardig. Verzoekster komt in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

Betreffende de arrestatie van haar zus, verklaarde verzoekster aanvankelijk dat zij in de plaats van verzoekster gearresteerd werd, dat ze mishandeld werd en dat ze werd vrijgelaten wanneer bleek dat verzoekster niet terugkwam (gehoorverslag CGVS, p. 10). Kort daarop verklaarde verzoekster dat haar zus werd opgepakt omdat men dacht dat zij verzoekster was en dat zij werd vrijgelaten wanneer men zich realiseerde dat het niet om verzoekster ging (gehoorverslag CGVS, p. 10). De vraagstelling van de *protection officer* heeft blijkens het gehoorverslag geen invloed op de tegenstrijdige verklaringen die verzoekster aflegde. Verder komt verzoekster in haar verzoekschrift niet verder dan het bevestigen van één van de versies van de vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen deze tegenstrijdigheid echter niet ongedaan kan maken.

Verder voert verzoekster geen verweer tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de twijfels die ontstaan omtrent de wijze waarop verzoekster naar België is gereisd. Daar deze vaststellingen steun vinden in het administratief dossier, kunnen zij als vaststaand beschouwd worden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op de overtollige motieven aangaande het moment waarop Hadja haar man zou hebben ingelicht over verzoeksters verhaal en dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat vluchten naar het buitenland voor haar de enige optie was, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 12), blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS